

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XI. De annonis quas Ecclesiis tribui jussit: & de aliis Imperatoris virtutibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ὁ ἡ δεμία ἐν αἰλούρειας πλάνκη ἀμάρ. Αἱ erroris scelerisque societas atq; communio. Quæ cùm ita sint, cœlestem gratiam & plane divinum mandatum libenter suscipite. Quidquid enim in sanctis Episcoporum conciliis geritur, id omne ad divinam referendum est voluntatem. Quamobrem ubi ea quæ gesta sunt, dilectis fratribus nostris intimaveritis, supradictam rationem & sanctissimi diei observantiam suscipere & constituere debetis; ut cùm in dilectionis vestrae conspectum jam pridem à me desideratum venero, uno eodemq; vobiscum die sanctam festivitatem peragere possim; utque de omnibus unā vobiscum gaudeam, cernens diaboli crudelitatem Divinā potentiam, nobis operam navantibus esse tubulatam; florente ubique terrarum vestra fide, & pace atque concordia. Deus vos servet fratres charissimi.

Cap. XI.

De annis quas Ecclesia tribui jussit: & de aliis Imperatoru virtutibus.

Tαῦτα μὲν τοῖς ἀπολεφθέσιν ἐπέτειοι. οὐδὲ σωτειλυθότας, ὅπλωκαίδενα δὲ ἥστα καὶ τειακότοι, πολλοῖς μὲν ἐφιλοφρονούσι λόγοις ἐδώρεις, τολμᾶς, γένεσίδας εὐρεπιθῆναι κελεύσας, καὶ ταῦτὸν εἰς ιασεν ἀπαντάς. οὐδὲ μὲν αἰξιωμέχες ὄμολεσπέργεις λαβῶν, οὐδὲ ἀλλαγὴιειλῶν εἰς τὰς ἄλλας. θεασάμφρος ἐτιαὶ οὐδὲ θεξίας ὄφειαλιμάς σικκεκομιμένας, καὶ ματῶν αἰς τὸ αὐτὸν τὸν εὐσέβειαν ἐδρῦσιν τὸ πάθος ἐγένετο περφέζενον, τὰ χείλη τοῖς τειώμασι περσεινόνοχεν, ἐλκύσθυ σκεψεν τῷ φιλήματι τὸν εὐλογιαν πιεύσθων. πέρας οὐδὲ συμποσία λαβόντος, ἔτερα παλιν αἴτοις περσεινόνοχε δῶσα. καὶ μέλουν γράμματα προς οὐδὲ τῶν εἰπών προσαίδουντας δέ δῶμαν ἀρχούσας, καὶ ἕκαστην πόλιν χορηγεῖς παρεγένεται ταῖς αἰτία παρθένοις ἐχρήσις, καὶ τοῖς αὐτοφρομένοις τῇ θείᾳ λειτεργίᾳ, ἐπίσπεια σιληρογια, φιλοίμια μάλλον ἡγεμία ταῦτα μέρητας. τάτων τὸ τρίπομόσιον, μέχει ἐτίμεσσην χορηγεῖται, ιεριανὴ μὲν τὸ δυοτεῖς πάντα καθάπαξ αὐτομένη. περὶ μετ' ἔπεινον, τὰ μισθοῦ χορηγεῖται, οὐδὲ λιμός ὀλίγης εποιεῖ τότε προσετέλεσθαι. οὐδὲ λιμός ὀλίγης εποιεῖ τότε

E Thæc quidem absentibus Imperator scriptit. Eos vero qui Nicæam convenerant: erant hi trecenti decem & octo Episcopi: tum verbis, tum munieribus humanissime exceptit. Cumq; stibadia plurima parari jussisset, cunctis simul epulum præbuit: præcipios quidem suæ ipsius mensæ adhibens, reliquos vero in alia stibadia distibuent. Et cum dextros oculos quibusdam effossos videret, compertissetque eos ob constantiam fidei istud supplicium pertulisse, labra vulneribus admovit, hinc se benedictionem percepturum esse confidens. Finito deinde convivio, alia rursus eis præbuit munera. Litteras quoque ad provinciarum Rectores dedit, quibus mandabat, ut per singulas civitates virginibus ac viduis, & iis qui divino ministerio erant consecrati, annona quotannis præberetur: ex sua potius liberalitate quam ex usu ac necessitate, modum annonarum definiens. Harum pars tertia nostra quoque etate Ecclesiis præbetur. Nam cùm impius Julianus omnes illas annonas ademisset, successor eius eas quæ nunc erogantur, præberi jussit. Et enim fames eo tempore, illationis tributaria modum imminuerat. Quod si modus annonæ, qui tunc erogabatur, qui nunc præbetur, triplo major

E ii

fuit, quis ex eo perspicere facile pot-
est Imperatoris magnificantiam. Sed
neq; istud silentio prætereundum pu-
to. Quidam juriis ac simultibus
dediti, nonnullos Episcoporum accu-
saverant, & accusationum libellos Im-
peratori obtulerant. Eos ille cùm an-
te restitutam concordiam accepisset,
in unum fasciculum colligavit, & an-
nulo suo obsignatos servari præcepit.
Postea verò cùm pacem inter Episco-
pos composuisset, prolatos in medium
libellos coram ipsis exsulit, jure juran-
do affirmsans, nihil eorum quæ scripta
essent, à se lectum fuisse. Nefas enim
esse ajebat, ut Sacerdotum delicta ad B
vulgi notitiam pervenirent, ne popu-
lus offendiculi occasionem inde arri-
piens, licentius ad flagitia prorumperet.
Istud quoq; adiecisse dicitur: Se si
Episcopum adulterium perpetrantem
oculis suis videret, illegitimum faci-
nus paludamento suo obiecturum es-
se, ne hujus facinoris spectaculum
ipsis spectatoribus noxiū esset. Cùm
igitur Episcopos hoc modo admo-
nuisset, & ejusmodi honore affec-
set; ut ad suum quisque gregem red-
irent, hortatus est. Ego vero Ari-
norū improbitatis causa, qui non
modo communes nostros Patres de-
spiciunt, sed etiam suos ipsorum ne-
gant, Eusebii Cæsariensis epistolam
quam ille scripsit de fide, huic operi in-
texere constitui, quippe quæ illorum
vesaniam manifeste convincat. Nam
cùm Ariani præcipuum honorem ei-
tribuant, tanquam idem cum ipsis sen-
tienti, iis tamen quæ ab illo scripta
sunt, palam contradicunt. Scripsit au-
tem eam epistolam ad quosdam Ari-
anæ opinionis sectatores, qui, ut opinia-
ti datur, prædicionis eum insimula-
bant. Verum verba ipsa consilium
Scriptoris certius aperiunt.

C A P. XII.

*Eusebii Cæsariensis Episcopi epistola, de fide
Nicæa expoſita.*

QUAE de fide Ecclesiastica in ma-
gno concilio Nicæa congregata tractata sunt, ea quidem veri-
sime est, jam vos aliunde didicisse, fra-
tres charissimi, cùm accuramat re-
rum gestarum narrationem fama plerumque soleat præcurtere. Verum
ne istiusmodi tumore res vobis aliter nuntietur quam se habet, necesi-
arium putavimus ad vos mittere,

D

K E F. 16.

*'Επιστολὴ ιωνίας ἐκκλησίας ἀποστόλου, ἣντι τῆς Καταθέσεως
ἐν ταῖς πατροῖς.*

TAQHΣΙΤΗΣ ἐκκλησίας πίστεως πρα-
μαλδεύτης καὶ την μεγάλην σύνοδον
την ἐν νικαίᾳ συνιεῖσται, ἵνα μὲν ὑμᾶς
καὶ ἄλλοτεν μεμαθητέαν, της φήμης προ-
τεόχην ὡντύς τὸν φερεῖ τὸν τεπεραγμένων
ἀκειενάδον. ἀλλ' ἡ μὲν τοιούτης ἀκοή
ταῦτην διηγεῖται γεγραφότης.